

Ја у овом термину обично постављам питања везана за државу, Косово и Метохију, односе у региону и спољнополитичке теме. Али, успешност и ефикасност једне државе се манифестује и види како на тим великим, тако и на оним наизглед малим, али само у наводницима „малим“ и животним стварима.

У том смислу, моје прво питање иде на адресу министарства екологије, а и министарства унутрашњих послова и тиче се ових немилих сцена и инцидената који се већ дуже време дешавају на разним местима у Србији, а нарочито на Старој планини, тј. неким месним заједницама на Старој планини. Сцене су ружне и тичу се изградње мини-хидроелектрана. Поставио сам питање о томе када је Влада овде гостовала. Одговор министра је био коректан, али формалан.



Сада бих волео да од Министарства екологије, а видећете зашто помињем и Министарство унутрашњих послова, добијем конкретан и писмени одговор на питање: Шта се заправо дешава у тим месним заједницама на Старој планини? И како стоји ствар са изградњом ових мини-хидроелектрана?

За мене као грађанина и лаика, заиста мучно и ружно изгледају те сцене исушених река, а реке су једно од наших блага, као и вода уосталом, а немамо баш много таквих блага. Дакле, мучно изгледају те реке када се спакују у цеви и постану мртве. Али где су нам стручни одговори? Како стоји ствар са изградњом мини-хидроелектрана у парку природе? Јасно је да су оне забрањене. Мени је одговорено од стране министра, а сада, рекох, захтевам и писмени одговор, да је „закон донела претходна власт“, као и да су „одобрења, односно дозволе за градњу такође „донете од стране претходних власти“. Можда је тако, али то мене не занима и није битно.



Дакле, ако министарство има законску могућност да реагује - нека реагује. Ако му фале законске могућности, нека се појави овде са предлогом како да се тај проблем реши

Поента је да ми овде врло често, такорећи, сваки час усвајамо измене и допуне закона које смо претходно усвојили, па их после месец или два дана менамо. Дакле, ако министарство има законску могућност да реагује - нека реагује. Ако му фале законске могућности, нека се појави овде са предлогом како да се тај проблем реши. Ако су инвеститори у праву, онда нека заштити право инвеститора. Ако нису, нека раскине уговоре, и нека обештети те инвеститоре ако им припада неко обештећење. Ту се види шта је озбиљна држава. У том смислу, кажем, иде и питање за Министарство унутрашњих послова, јер те сцене постају све мучније и постају, богами, све насилнији ти инциденти који се дешавају у контексту градње ових мини-хидроелектрана. Кажем, не само на Старој планини, има тога широм Србије, али сада су те месне заједнице Ракита, односно Топли До некако у центру пажње.

Ако је све у реду, онда заштитите инвеститоре, ако не, као што рекох, раскините уговоре и не дозволимо брукање државе на овакав начин.

Дакле – шта се дешава, али не само у те две или тих пар месних заједница, него како генерално стоје ствари са том темом? Јесте да је својевремено то усвојено у еуфорији и са образложењем „како је то европска пракса“, „европски манир“, итд, али на крају крајева можемо изменити законску регулативу – ако законска регулатива спречава. Ако је све у реду, онда заштитите инвеститоре, ако не, као што рекох, раскините уговоре и не дозволимо брукање државе на овакав начин. И слаба је утеха што је то „тамо негде далеко“. Све је то релативно, и оно што је далеко – буде близу.

Када је, да ли је и на основу ког елабората Министарство спорта разматрало и донело одлуку о подршци изградњи шест фудбалских стадиона у унутрашњости Србије

Моје друго питање иде на адресу Министарства спорта. Такође се тиче тих наизглед „малих“, а заправо важних животних ствари. Министарству спорта би се могло много тога поставити, али ја ћу само да две ствари да питам. Када је, да ли је и на основу ког елабората Министарство спорта разматрало и донело одлуку о подршци изградњи шест фудбалских стадиона у унутрашњости Србије. Не говорим сад о Националном стадиону. То сам већ питао за овај Национални стадион и за који такође мислим да је апсолутно сувишан и непотребан, чак и независно од тога како игра наша репрезентација.

Дакле, говоримо о најављеној изградњи шест фудбалских стадиона по Србији - у вредности од по двадесетак милиона евра, у местима где фудбал, заправо, готово не постоји, или је већ одавно и потпуно замро.

И друго, још важније питање на исту адресу. Како се догодило да ове године први пут наша земља не учествује и није имала учеснике на Универзијади? Чак и за време најгорих санкција наши спортисти су учествовали на Универзијади, а сада су изостали?! Мислим да је само ово последње више него довољан разлог да министар спорта поднесе оставку, или да макар пружи озбиљно и дебело образложење овог изостанка (мада му ја сугеришем и више сам за оно прво). А да и не говоримо о овим фудбалским стадионима, или неким другим темама и аферама везаним за рад министарства спорта.

Хвала.

(НСПМ)